

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' חקת ה' תמוז תשס"ז

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 307

פנינים יקרים

זאת חוקת התורה וגו' (י"ט, ב') לפי שהשמן ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה לכך כתיב בה חוקה לומר גזרה היא מלפני אין לך רשות להרהר אחריה... אם היה הטעם מפורש היה חלילה הכח בידם לדחות אותו חלילה, אבל עתה שלא נאמר הטעם מפורש הכח בידינו להפילם ולשבר את כוחם בכל פעם בעולם הנתחדש לנו, וק"ל. (נעם אלימלך)

זאת חוקת התורה (י"ט, ב') פרה אדומה היא חוקה כלא טעם, אף שרבי משה הדרשן פירש טעמה מ"מ עיקר החוקה מה שמטהר טמאים ומטמא טהורים. דהנה חטא העגל היה חסרון אמונה והצריכו לעשות תשובת המשקל להיות באמונה חוקה. לזאת ציוה להם הקב"ה מצות פרה אדומה שהוא חוקה בלי שום טעם הנגלה... (ישמח ישראל)

זאת חוקת התורה אשר צוה ה' (י"ט, ב') הכוונה לרמוז מוסר והשכל על רבים המתפרצים לומר תורה ברכים לא מחמת שהם ראויים אלא בכדי להשוות עצמם לצדיקים קדוש עליון. על זה הזהירה תורה"ק זאת חקת התורה פירוש לתורה צריך להיות חוק לומר דברי תורה רק ממה שהשי"ת צוהו. וד"ל. (אור צדיקים - מאפסא)

פרה אדומה תמימה (י"ט, ב') רש"י: שתהא תמימה בארמימות, הא אם יש בה שתי שערות שחורות פסולה, הפסול בפרה אדומה הוא רק בשתי שערות. ואילו התמימות של תמים תהיה עם ה' אלקיך נפסלת אפילו בחוט שיערה אחת. (חרושי הרי"ם)

אשר אין בה מום - אשר לא עלה עליה עול (י"ט, ב') מי שרואה את עצמו כאלו כבר הגיע לתכלית השלמות וכבר אין בו שום פגם ומגרעת. הרי זה סימן מובהק שעדיין אין עליו בכלל עול מלכות שמים, דאלמלי היה עליו מקצת עול מלכות שמים היה מבין יפה כי עדיין איננו אלא מומים בלבד. (החזוהי מלובלין)

ונתתם אותה אל אלעזר הכהן (י"ט, ג') ר"ל המדרגה הזאת תמסרו גם להצדיקים הקטנים מכם, אבל הצדיק הגמור הוא מצא בעצמו חסרונות תמיד זה אינו צריך לפרה אדומה רק לראות שיסתכל תמיד כך וילך ממדרגה למדרגה בהרהור תשובה לבד ויתכפר לו וק"ל. (נעם אלימלך)

ולקחו לממא מעפר שריפת החטאת ונתן עליו מים חיים (י"ט, י"ז) האדם נקרא בשם "אדם" משום שנברא מעפר, וגם משום שנשמתו מלמעלה מלשון "אדמה לעליון" ולכך עליו להיות שפל בעיני עצמו כעפר ולהרמות במעשיו לעליון. לדעת כי יש בו נשמת רוח חיים. (הרה"ק מנור)

ולקח אוזב (י"ט, י"ח) שתי המילים מגוונות בטעמי קדמא ואזלא, שכן אוזב מרמז על שפלות ולידי שפלות ניתן להגיע בזה שיזכור את הקדמא מאין באת מטיפה סרוחה ואז ניתן להשוות את האזלא למקום עפר רימה ותולעה. (פנינים יקרים)

לא תעבור כי פן בחרב אצא לקראתך (כ, י"ח) רש"י: אתם מתנאים בקול שהורישכם אביכם אני אצא אליכם כמה שהורישני אבי. רמז: אם אתם מתנאים ב-קול זאת אומרת שאתם מתנאים בתפילתכם או אני אצא לקראתך בכח של עשו... (הרה"ק ר"צ מויזשוב)

עשה לך שרף ושים אותו על גס (כ"א, ה') סגולה או רפואה, האם חסר דרכים אחרים? אבל הענין כי עתה היה דור שני ולא נמשכו כ"כ אחר משה רבנו ולכך היה צורך לסגולה או רפואה, לא כמו מקודם במלחמת עמלק כאשר ידים ידו וגבר ישראל כי נמשכו אחר משה רבנו ע"ה ויהושע, ועתה נחלשו... (בית ישראל)

מפרשת בלעם ובלק אנו למדים עד כמה להתחזק באמונה פשוטה בלי התחכמות, וכוונת בלעם ובלק היה להכניס ספקות בלבבות בני ישראל כאשר היה אצלו כדאיתא מי האנשים האלה עמך פעמים רואה ופעמים אינו רואה ואת המחשבה הזאת רצו להכניס בלבבות בני ישראל, אבל באמת לא הועילו כלום כי עיקר עבדות בני ישראל באמונה פשוטה בלי התחכמות וזה דאיתא כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל. ואיתא בגמ' (נדרים לב.) כל מי שאינו מנחש מכניסים אותו במחיצה שאפילו מלאכי השרת אינם יכולים לכנוס לשם. (בית ישראל)

שיחת הרא"ש ז"ע"א פרישת פנים תל"א לפנות באקר, נכתב ע"י הר"פ כפ' הבית.

השפעת הכתובות בשדות

בכח הבחירה שלהם. וזה דבר ברור שע"י התבודדות אמיתית במקומות אלו, וע"י התעוררות אמיתית בהתלהבות דקדושה וע"י רבוי תפלה והתבודדות נגיע להשתלטות כח הקדושה על כח הסט"א ואז הקליפות לא יחזיקו מעמד או שינמסו בהמס כלא היו או שיברחו משם למקומות אחרים הכל תלוי כפי חוזק ההתעוררות וההתלהבות דקדושה.

הרא"ש הבהיר שאם ישתלטו בכח הקדושה עד שהקליפה תנמס או המקום יהפך להיות מקום קדוש עד כדי כך שאם יבאו לשם אנשים המחפשים מקום להתלהבות בנטיה לסט"א וקליפות, יתעוררו בתשובה בהגיעם למקום המסוים הנ"ל. ואם ההשתלטות בכח הקדושה תהיה בזה שהקליפות יברחו אזי כאשר יגיעו לשם אלו המחפשים להתלהב בכח הסט"א והקליפות לא ימצאו מקום ויעזבו את המקום כלעומת שבאו ויחפשו מקום אחר להשיג שאיפתם הנילוזה.

השדות מחמת הרגישות המיוחדת שבהם מהוות גורם משיכה לכח הקדושה ולכח הסט"א ר"ל בזה שמשרתים את בעלי הבחירה. ההשפעות הקיימות בשדות מתפשטות להליכות חיים של כל אחד בעיר. כאשר זוכים שקיימת השתלטות דקדושה בשדות השפעה זו מתמשכת גם לעיר המעוררות התפעלות דקדושה במהלכי החיים היום יומי ואם ח"ו כח הקליפה תופסת מקום בשדות אזי ר"ל מתפשטת כח הקליפה גם על ההתהלכות היום יומי של בני האדם.

לכן יש להתאונן על זה שלא רואים מספיק אנשים היוצאים בשדות להתפלל על גלות השכינה ולהמתיק את הדינים ולהפכם למקום קדוש. אנשים אלו היושנים בשדות כל הלילה ומאבדים את הצלם האלקים צריכים להזעיק אותנו להאזין בזה שפלות עצמנו איך שאנו מאבדים את הצלם האלקים שלנו בזה שאנו נמשכים לכל מיני

כשהיינו בשדה (בגן סאקר) נתקלנו בכמה אנשים שישנו שם כל הלילה. הרא"ש הפנה את תשומת לבנו לתופעה הכאובה ואמר: אנשים אלו משמשים דוגמא לגלות השכינה, מי שנברא בצלם אלקים מתגולל בצורה כזאת? מה יש לנו לומר על תופעה זו אם לא שכינתא בגלותא! התבוננות זו מצריכה ללמד אותנו על כל התופעות שקורים לנו בחיים ולהכיר בזה מה גודל הכאב של הרבש"ע ועד כמה השכינה בגלות.

בעיקר יש להתאונן על זה שלא רואים מספיק אנשים היוצאים בשדות להתפלל על גלות השכינה, הלא בודאי בכח היציאה לשדה ובכח זה שישפכו שיח לפני בורא העולמות על הגלות המר המתמשך זה אלפי שנים, היו ממתיקים את המקום באוירא דקדושה ובוזה היו יכולים לגרש את קליפת התאוה השוררת ומשתלטת על המקומות האלו. כי את זה לעומת זה עשה אלקים את האדם.

העולם בו אנו חים מורכב מארבע כוחות ידועים שהם: דומם צומח חי ומדבר. כוחות אלו יכולים לקלוט כל השפעה שהאדם בעל הבחירה ישפיע עליו. אם האדם נמשך לקדושה אזי כוחות אלו עוזרים לאדם להתלהב ולהתפעל מכל פרט ופרט שיש בארבעת כוחות אלו ולהכיר את מי שאמר והיה העולם. ואם האדם נמשך ח"ו לעולם הקליפות אזי כוחות אלו עוזרים לאדם להתלהב ולהתפעל להנעים לו בכל השטויות שעולים על דעתו ובכך ארבעת הכוחות האלו נשלטים מהקליפות וכח הסט"א על כל גווניה ואגפיה. ואין לך צער גלות השכינה גדולה מזו.

השדה איך שהוא נראה מאפשרת להיות גורם משפיע להתעלות בקדושה ומאפשרת גם ר"ל להיפך להיות גורם משפיע להמשך לסט"א ולעולם הקליפות. הכל תלוי לפי המשפיעים

לבסוף סיכם ואמר בפשטות: אתם תראו שהשדות בהם יצאו להתבודדות יהפכו במשך הזמן להיות מקומות של קדושה. (אמר הכותב: בעת העתקת דברים אלו ניתן להצביע על מספר מקומות בהם היינו רגילים לצאת בתקופה שהיו עדיין שדות פתוחות ועתה נבנו שם שכונות מגורים. וניתן לציין שנבנו עליהם בתי כנסת וישיבות. כמו בגוש 80 נבנה בית הכנסת של סטמר. בשדה שהיינו יוצאים על כביש רמות נבנו הישיבות ראשית חכמה ועוד. ואף בשכונת תלפיות מקום שהרא"ש היה רגיל לצאת ליד הסלע הגדול נבנה הישיבה לתלמידים מחו"ל בשם היכל התורה וכד' ואכמה"ל).

שטויות. הלא בזה שנתקלנו באנשים האלו (הישנים בשדה) קיימת הוכחה שאין אנו שונים מהם, אחרת למה הקב"ה הראה לנו את האנשים האלו כשהם מתגוללים בצורה כזאת.

אחד החברים שאל את הרא"ש למה צריכים בדיקא את ההתמודדות בין שני הכוחות בשדות הלא התמודדות זו קיימת בעיר בין כוחות דקדושה בבתי הכנסת ובתי המדרשות לעומת זאת קיימות בעיר הלעומת זאת ר"ל. ענה הרא"ש שבשדות יש יותר אנרגיה מאשר בעיר כך שבשעה אחת של התבודדות אמיתית בשדה בכוחה להשפיע מה שמשיגים בהתמודדות של שעות מרובות בעיר.

על האחדות בין החברים

למה הוא כל כך נלחץ הלא ר' פישל בודאי נמצא בגן עדן. ענה הרא"ש: בליל ש"ק חיפשתי את ר' פישל ולא מצאתי אותו ניסיתי להתקשר עם כל נשמות הצדיקים האמיתיים הן משורש דוד המלך ע"ה והן משורש יוסף הצדיק. בעיקר חפשתי אותו אצל כל הצדיקים שאצלם בקרנו ביחד כגון דוד המלך רשב"י ר"ע רבנו הקדוש וכו' ולא מצאתי אותו. ניסיתי להתקשר אליו ע"י שירה ולא הצלחתי, עמדתי בתפלה אל השי"ת ואמרתי הלא עתה ש"ק ובש"ק יש גם לנפש הבהמית עליה ואיך יתכן שאני לא אמצא אותו. עד שבסוף הצלחתי להתקשר אליו עם איזה נשמה ולהעלותו. ובזה פנה אל השואל ואמר לו: עכשיו אתה מבין? ר' פישל עדיין קשור אלינו ואנחנו צריכים לעזור לו בעליתו לגן עדן ואם אנחנו לא נחשוב עליו אנו מקשים את עליתו וגורמים לו בזה יסורים מיותרים.

הרא"ש סיכם ענין זה בבקשה שכל אחד יתרכז כפי יכלתו להמשיך את הקשר לר' פישל ולהתפלל לעלוי נשמתו ולעשות כל מיני פעולות שיש בהם לעלוי נשמתו כי הוא זקוק לנו מאד.

והנה באמת כאשר החברים יהיו באחדות נוכל להטיב לו בהרבה, והסיבה לכך היא פשוטה, כי

כשחזרנו מהשדה דיבר הרא"ש על החבר הרה"ח ר' פישל העניג ז"ל (שנפטר באותו שבוע תמוז תשל"א) הרא"ש נאנח ואמר: חבל על חבר כזה שנעלם מאתנו, ר' פישל היה חבר מסור והיה מעורב בכל הפעילויות של החברותא. בנסיעות כשאנו נוסעים במקומות הקדושים, היה שר והיה סוחף את כולם לשירה. ניתן להכיר שמאז שנהי" חולה ולא היה יכול להשתתף בנסיעות ובמפגשים חסרה אותה התלכדות, חבל על חבר כזה שנעלם מאתנו.

הנה זה רק כמה ימים מהסתלקותו ובכ"ז כאלו כבר שכחנו אותו. אנו יכולים לדבר ממנו ואנו יכולים לדבר עליו אבל כל דבורינו הוא בעצם על עצמנו ומה אתו? מעובדא זו אנו יכולים לראות עד כמה שאנו רחוקים מהאחדות. אנו צריכים לשאול את עצמנו בשאלה איך יתכן חבר שהיה כל כך מסור חבר שכל כך דאג לנו, חבר שכל כך השתדל עבורנו עד מסירות נפש ממש, איך יתכן שאנו לא נהיה קשורים אליו בשעה שהוא כל כך זקוק לנו. הכאבים שלו שם יותר חזקים מאשר היותו כאן.

השיחה של הרא"ש בענין זה השאיר עלינו רושם כבד מאד. אחד החברים העיז לשאול את הרא"ש

מהנשמות הנ"ל. בכל דור ודור מצטמצמות נשמות אלו בתוך הבריאה המגושמת, דהיינו בתחילה היו נשמות אלו עלי אדמות בצורה מופשטת בלי אחיזה גשמית. כשהנשמות היו מופשטות ולא היה להם אחיזה גשמית לא היתה התחברות מספיקה לתורה שבעל פה (עיין מסכת שבת דף פח.).

בתקופת בית שני (שקבלו את התורה שבע"פ כרצון - ע"פ) הצטמצמו נשמות הצדיקים שהם משורש דוד המלך ויוסף הצדיק והתחברו יותר אל הבריאה המגושמת, צמצום זה נתן את הבטוי בהתלבשות במשניות. כך שהתנאים המוזכרים במשניות הם בעצם צמצומים מנשמות דוד המלך או יוסף הצדיק. לאחר חורבן בית שני הצטמצמו נשמות הצדיקים יותר והם האמוראים המוזכרים בגמרא. ככה הצטמצמה נשמות הצדיקים בכל דור בתקופת הגאונים בתקופת הראשונים בתקופת האחרונים עד שבדורינו הצדיקים האמיתיים מתלבשים בספרי מוסר וחסידות המדברים מתוך מציאותם האנושי ממש.

(- מאשק בלא ב"ס -)

ע"י כח האחדות מתקשרים עם הנשמות הקדושות והם מתקשרים עם אותו נשמה שהלכה לעולמה ועוזרת לה בהתעלותה. כגון אם האדם מתקשר אל הנשמה שהלכה לעולמה והאדם נמצא באחדות עם בני אדם נוספים אזי בכח האחדות האדם פועל שתי פעולות א. מתחבר אל הנשמה שהלכה לעולמה. ב. מתקשר אל נשמות צדיקי האמת עי"ז שלומד מספריהם הקדושים ועי"ז ששומעים ספרי צדיקי האמת. בכח שתי הפעולות מתקשרת הנשמה שהלכה לעולמה עם נשמת צדיק האמת הנ"ל ומעלהו לשורשו. אבל כאשר אין אחדות אזי יש ללמוד המשניות לעלוי נשמתו ערך של תיקון גרידא המקילה מהנשמה את הסבל, אך להתקשרות עם הצדיקים האמיתיים יכולים ע"י מעשי אנוש בעוה"ז רק בכח האחדות כנ"ל. ולכן חשוב שנהיה באחדות.

וענין ההתקשרות עם נשמות הצדיקים האמיתיים הוא כדלהלן: יש נשמות שהם משורש דוד המלך ע"ה ויש נשמות שהם משורש יוסף הצדיק, כל הצדיקים שבהשתלשלות הדורות הם צמצומים

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנ"ן

הר"ר שלמה מן ומשפ' להולדת הנינה

הר"ר מנחם מלר ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר פנחס אופק להולדת הבת

הר"ר יצחק יששכרוף ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר דב בער ווייזער ומשפ' להולדת הנכדה הר"ר יואל ווייזער ומשפ' להולדת הבת

הר"ר יצחק ליפשיץ להולדת הבן

הר"ר ישעי' רובינפלד ומשפ' להולדת הנ"ן הר"ר חיים רובינפלד ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר צבי ראנד ומשפ' להולדת הנכד הר"ר אברהם חיים ראנד ומשפ' להולדת הבן

הר"ר שלום אשר ועבער ומשפ' לאירוסיו הבן

הר"ר אמנון כוודר ומשפ' לנישואיו הבן

הבה"ח אליהו כוודר לנישואיו

